

отнася дома, дето на кжщния прагъ се посреща съ софричка, на която има пресна турта, вино и китка. На тая софричка турятъ и детето, та го внасятъ въ стаята на лехусата. Тамъ турятъ софричката предъ иконата и майката зема детето и го туря въ люлката. Съ това се завършва самия обредъ на кръщавката, последванъ отъ гощаване на близки. Женитъ за това се канятъ отъ свое или роднинско момиче, а мъжетъ кани бащата. Каненитъ жени мѣсятъ турта, опичатъ кокошка, зематъ бѣклица и отиватъ на гощавката, дето за тѣхъ е отредена отдѣлна софра; мъжетъ сядатъ на друга. Следъ гощавката даряватъ кръстника и роднинитъ му. Разходитъ за кръщаването плаща кръстника, а родителитъ на детето даряватъ свещеника съ чорапи и кърпа.

Така въ главни черти става кръщаването на децата по селата и паланкитъ. Въ различни мѣстности къмъ това се прибавятъ и други мѣстни обичаи. Но и въ кръщаването, както и въ другитъ народни обичаи, подъ влияние на новитъ икономически и социални условия, ставатъ днесъ сжществени промѣни.

ПОДСТРИГВАНЕ НА ДЕЦА.

Подстригването на деца е много стародавенъ обичай, който се е извършвалъ преимуществено надъ мъжки деца и твърде рѣдко надъ женски. Възрастта и начина за подстригването днесъ на децата сж различни: то става отъ една до седемъ годишна възраст, при което главна роля играе кумътъ. Въ старо време тая роль вѣроятно е изпълнявалъ жрецътъ, но свещеницитъ днесъ зематъ участие само въ гощавката, но не и въ самата церемония. Обикновено на нѣкой голѣмъ празникъ, родителитъ поканватъ на гости кума и кумата, а така сжщо и нѣкои по-близки роднини или приятели и слагатъ обилна трапеза. Когато дойде кумътъ, посрещатъ го, приветствуватъ го, като му цалуватъ и ржка. Следъ като насядатъ на трапезата, черпятъ съ ракия и внасятъ детето; ако е мъжко — внася го момчѣ, ако е женско — момиче. Кумътъ разпитва на дълго и на широко за здравословното му състояние, изговаря купъ благословии: да било растяло, да било радвало родителитъ си, да било дълговѣчно, родителитъ му тоже да се радватъ на